

Η κοινότητα του Αγίου Γεωργίου Φαρσάλων τίμησε την ανάμνηση των Εγκαινίων του ομώνυμου Ιερού Ναού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Με τη συμμετοχή των ευσεβών πιστών της ενορίας τελέσθηκε την Τετάρτη 22 Ιουλίου 2026 η Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου της Τοπικής Κοινότητας Αγίου Γεωργίου Φαρσάλων, επί τη αναμνήσει των Εγκαινίων του Ιερού Ναού.

Της Θείας Λειτουργίας χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμόθεος, ο οποίος στο τέλος της ιεράς ακολουθίας απηύθυνε πατρικές νουθεσίες προς το εκκλησίασμα, αναδεικνύοντας το βαθύτερο θεολογικό περιεχόμενο της ημέρας.

Ο Ποιμενάρχης κ. Τιμόθεος χαρακτήρισε την επέτειο των Εγκαινίων ως ένα ιδιαίτερα σημαντικό εκκλησιαστικό γεγονός, καθώς δεν αποτελεί απλώς την ανάμνηση ενός ιστορικού γεγονότος, αλλά την αναβίωση της πνευματικής εμπειρίας του καθαγιασμού του Ιερού Ναού. Αναφέρθηκε στην ιερά ακολουθία των Εγκαινίων, κατά την οποία καθιερώνεται η Αγία Τράπεζα με την τοποθέτηση μαρτυρικών λειψάνων και τον αγιασμό της με το Άγιο Μύρο, υπογραμμίζοντας ότι πρόκειται για μία από τις πλέον κατανυκτικές και βαθυσήμαντες ακολουθίες της Εκκλησίας.

Όπως επισήμανε, ο εγκαινιασμός ενός Ναού μπορεί να παραλληλισθεί με το Άγιο Βάπτισμα, αφού ένα νέο οικοδόμημα αφιερώνεται ολοκληρωτικά στον Θεό και καθίσταται τόπος λατρείας και αγιασμού. Από τη στιγμή εκείνη παύει να είναι ένα απλό κτίσμα και γίνεται Εκκλησία, δηλαδή ο χώρος όπου συνάγεται ο λαός του Θεού για να προσφέρει τη λατρεία του και να κοινωνεί της θείας χάριτος.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στην αξιέπαινη μέριμνα του εφημερίου του Ναού, π.

Θεοδώρου, και των συνεργατών του, οι οποίοι διατηρούν ζωντανή κάθε χρόνο την ανάμνηση αυτού του μεγάλου γεγονότος με την τέλεση της Θείας Λειτουργίας. Τόνισε ότι ο καθαγιασμός ενός Ναού δεν αφορά μόνο το ίδιο το οικοδόμημα, αλλά επεκτείνεται σε ολόκληρη την περιοχή και στους ανθρώπους που προσέρχονται με πίστη για να λατρεύσουν τον Θεό.

Ερμηνεύοντας τις ευχές της ακολουθίας των Εγκαινίων, ανέφερε ότι ο Ναός χαρακτηρίζεται «ουρανομήκης», διότι γίνεται η πνευματική γέφυρα που οδηγεί τον άνθρωπο από τη γη προς τον ουρανό. Μέσα σε αυτόν ο πιστός καλείται να πορευθεί προς την ένωση με τον Ιησού Χριστό, να καλλιεργήσει τον εσωτερικό του άνθρωπο και να προοδεύσει στην κατά Χριστόν ωριμότητα. Η ζωή της Εκκλησίας, υπογράμμισε, αποτελεί τον ασφαλή δρόμο της πνευματικής τελειώσεως και της κοινωνίας με τον Θεό.

Στη συνέχεια της ομιλίας του αναφέρθηκε στις δύο μεγάλες Αγίες που τιμά την ίδια ημέρα η Εκκλησία μας, την Αγία Μαρία τη Μαγδαληνή και την Αγία Μαρκέλλα τη Χιοπολίτισσα, παρουσιάζοντάς τες ως φωτεινά πρότυπα πίστεως, αφοσίωσης και αγωνιστικότητας.

Για την Αγία Μαρία τη Μαγδαληνή επισήμανε ότι πρόκειται για μία σπουδαία αλλά συχνά παρεξηγημένη μορφή της εκκλησιαστικής ιστορίας. Υπενθύμισε ότι ο Κύριος την ελευθέρωσε από τα επτά δαιμόνια, γεγονός που άλλαξε ολοκληρωτικά τη ζωή της και την οδήγησε να ακολουθήσει τον Χριστό με απόλυτη αφοσίωση. Μαζί με τις υπόλοιπες ευσεβείς γυναίκες υπηρετούσε το έργο Του, φροντίζοντας για τις πρακτικές ανάγκες της αποστολικής πορείας και προετοιμάζοντας τις συνθήκες για τη διάδοση του ευαγγελικού κηρύγματος.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στο γεγονός ότι η Αγία Μαρία η Μαγδαληνή αξιώθηκε να γίνει, μαζί με την Υπεραγία Θεοτόκο, από τους πρώτους μάρτυρες της Αναστάσεως του Κυρίου και να μεταφέρει στους Αποστόλους το χαρμόσυνο μήνυμα ότι «Ανέστη ο Κύριος». Για τον λόγο αυτό η Εκκλησία την τιμά ως Μυροφόρο και Ισαπόστολο, ενώ η ιεραποστολική της δράση έφθασε μέχρι τη Γαλλία, όπου και τιμάται ιδιαίτέρως.

Ο Μητροπολίτης κ. Τιμόθεος στάθηκε ακόμη στον ιδιαίτερο συμβολισμό των τριών κήπων της ιστορίας της σωτηρίας. Ο πρώτος είναι ο κήπος της Εδέμ, όπου αρχίζει η ιστορία του ανθρώπου. Ο δεύτερος είναι ο κήπος της Γεθσημανής, όπου ο Χριστός προσεύχεται πριν από το εκούσιο Πάθος Του. Ο τρίτος είναι ο κήπος της Αναστάσεως, όπου επιβεβαιώνεται οριστικά η νίκη του Χριστού επί του θανάτου και ολοκληρώνεται το έργο της σωτηρίας του ανθρωπίνου γένους.

Ακολούθως αναφέρθηκε στην Αγία Μαρκέλλα τη Χιοπολίτισσα, η οποία έζησε κατά τον 16ο αιώνα και διακρίθηκε για την ακλόνητη πίστη, την αγνότητα και το μαρτυρικό της φρόνημα. Περιέγραψε τις σκληρές δοκιμασίες που υπέμεινε από τον ειδωλολάτρη πατέρα της, ο οποίος όχι μόνο την καταδίωξε εξαιτίας της

χριστιανικής της πίστεως, αλλά επιχείρησε να προσβάλει και την αγνότητά της. Εκείνη, ενδυναμωμένη από τη χάρη του Θεού, προτίμησε να θυσιαστεί παρά να αρνηθεί την πίστη και την παρθενία της.

Μάλιστα, υπενθύμισε την ευλαβική παράδοση της Χίου, σύμφωνα με την οποία τα

δάκρυα της Αγίας συνδέονται με τα περίφημα μαστιχόδεντρα, τα οποία φύονται στη διαδρομή προς το ιερό προσκύνημά της στη Βολισσό, αποτελώντας μία μοναδική ευλογία για το μυροβόλο νησί.

Σχολιάζοντας το αποστολικό ανάγνωσμα της ημέρας από την προς Γαλάτας επιστολή του Αποστόλου Παύλου, υπογράμμισε ότι ενώπιον του Θεού δεν υπάρχουν διακρίσεις μεταξύ δούλου και ελευθέρου, άνδρα και γυναίκας, μεγάλου και μικρού, αλλά όλοι αποτελούν μία ενότητα εν Χριστώ. Η αλήθεια αυτή αποτελεί τη βάση του πνευματικού αγώνα κάθε πιστού, ο οποίος καλείται να καλλιεργεί τις αρετές με ευπρέπεια, αξιοπρέπεια, ταπείνωση, πίστη και αγάπη προς τον Ιησού Χριστό.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ευχήθηκε όλοι οι πιστοί να μιμούνται στη ζωή τους την πίστη, την καθαρότητα και την αφοσίωση των δύο μεγάλων Αγίων γυναικών της Ορθοδόξου Εκκλησίας, ώστε, μέσα από τον προσωπικό τους πνευματικό αγώνα, να πορεύονται σταθερά προς την ένωση με τον Χριστό.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Σεπτός Ποιμενάρχης προέβη στη χειροθεσία εις Αναγνώστη του κυρίου Γαρούφου Νικολάου του Αποστόλου, ευχόμενος να διακονεί με ευλάβεια, ταπείνωση και εκκλησιαστικό ήθος το αναγνωστικό διακόνημα προς δόξαν Θεού και οικοδομή του πληρώματος της Εκκλησίας.

